

Księga Daniela

Rozdział 5

1. Król Belszassar zrobił wielką ucztę dla tysiąca swoich książąt i przed tym tysiącem pił wino. 2. A gdy Belszassar pił wino, kazał przynieść złote i srebrne naczynia, które jego ojciec – Nabukadnecar, zabrał ze Świątyni Jerusalemskiej, by z niego pili: Król, jego książęta, jego żony i jego nałożnice. 3. Zatem przyniesiono złote naczynia, które zabrali ze Świątyni, z Domu Boga w Jeruzalaim i z nich pili król, jego książęta, jego żony i jego nałożnice. 4. A pijąc wino chwalili złotych, srebrnych, miedzianych, żelaznych, drewnianych i kamiennych bogów. 5. Tej godziny wyszły palce ludzkiej ręki, które pisały na ścianie królewskiego pałacu, naprzeciwko świecznika; więc król patrzył na część ręki, która pisała. 6. Wtedy zmieniła się jasność króla, jego myśli go zatrwożyły, rozluźniły się stawy jego bioder, a kolana się tłukły jedno o drugie. 7. Więc król zawołał z mocą, by przyprowadzono wróżbitów, Kasdejczyków i tych, co rozstrzygają. A mówiąc, król powiedział do babilońskich mędrców: Kto przeczyta to pismo oraz oznajmi mi jego wykład – zostanie odziany w szkarłat i dadzą na jego szyję złoty łańcuch. Będzie w królestwie trzecim po mnie. 8. Zatem weszli wszyscy mędrcy króla, ale nie mogli przeczytać pisma, ani oznajmić królowi jego wykładu. 9. Więc król Belszassar był bardzo zatrwożony i zmieniła się na nim jego jasność; potrwożyli się także jego książęta. 10. Z tego powodu, co się przydarzyło królowi oraz jego książętom, do domu weszła królowa. I królowa się odezwała, mówiąc: Królu, żyj na wieki! Niech cię nie trwożą twoje myśli, a twoja jasność niech się nie zmienia! 11. Przecież znajduje się w twym królestwie mąż Boży, w którym jest duch świętych bogów. Za dni twojego ojca znajdowano przez niego oświecenie, rozum i mądrość, jak mądrość bogów. Twój ojciec, król Nabukadnecar, ustanowił go przełożonym nad mędrcami, wróżbitami, Kasdejczykami i tymi, co rozstrzygają; twój ojciec, o królu! 12. Dlatego, że przy Danielu, któremu król dał na imię Baltazar, znalazł się duch szczególny, wiedza, rozeznanie, wykładanie snów, objawianie zagadek i rozwiązywanie problemów. Zatem niech teraz wezwą Daniela oraz niech poda wykład. 13. I Daniel został przyprowadzony do króla, a król mówiąc, powiedział Danielowi: Ty jesteś ten Daniel z synów wygnańców judzkich, którego mój ojciec, król, przyprowadził z ziemi judzkiej? 14. Słyszałem o tobie, że w tobie jest duch bogów i że w tobie znalazło się światło, rozeznanie oraz obfita mądrość. 15. Otóż, przyprowadzono przede mną mędrców i wróżbitów, aby mi przeczytali to pismo i powiedzieli jego wykład – jednak nie mogli oznajmić wykładu tej sprawy. 16. A ja słyszałem, że ty możesz wyłożyć i rozwiązywać to, co jest niepojęte i trudne. Dlatego teraz, jeśli zdołasz to pismo odczytać oraz oznajmić jego wykład – będziesz przyodziany w szkarłat, na twoją szyję zostanie włożony złoty łańcuch i będziesz w królestwie trzecim po mnie. 17. Zatem Daniel odpowiedział przed królem i rzekł: Twoje upominki niech pozostaną przy tobie, a twoje dary daj innemu; niemniej przeczytam królowi pismo oraz oznajmię mu jego wykład. 18. Królu! Najwyższy Bóg dał twojemu ojcu, Nabukadnecarowi, królestwo, wielkość, sławę i dostojęstwo. 19. I z powodu wielkości, którą mu dał,

przed jego obliczem drżeli i bali się wszyscy ludzie, narody i języki. Bowiem zabijał, kogo chciał, a komu chciał – pozwalał żyć; kogo chciał – wywyższał, a kogo chciał – poniżał. **20.** Lecz gdy wyniosło się jego serce, a duch wzmocnił się w pysze – został zdjęty z tronu swojego królestwa, a i sława została od niego odjęta. **21.** I został wyrzucony od synów ludzkich, a jego serce stało się podobne do zwierzęcego. Zamieszkiwał z dzikimi osłami, pasł się trawą jak byk, a jego ciało było skrapiane rosą niebios, aż nie poznał, że Bóg Najwyższy ma władzę nad ludzkim królestwem i tego, kogo chce, nad nim ustanawia. **22.** I ty, Belszassarze, nie uniżyłeś swego serca, chociaż to wszystko wiedziałeś. **23.** Owszem, podniosłeś się przeciwko Panu Niebios, przyniesiono przed ciebie naczynie Jego Domu, a ty, twoi książęta, żony i nałożnice, piliście z niego wino. Chwaliłeś bogów srebrnych, złotych, miedzianych, żelaznych, drewnianych i kamiennych, co nie widzą, nie słyszą, ani nie ogłaszają; a nie uczciłeś Boga, w którego ręku jest twoje tchnienie i u którego są wszystkie drogi. **24.** Dlatego teraz, od Niego została posłana ta część ręki i wypisane jest to pismo. **25.** A takie jest pismo, które zostało wypisane: Mene, Mene, Thekel, Peres. **26.** A taki jest wykład tych słów: Mene – Bóg policzył twoje panowanie i doprowadził do końca. **27.** Thekel – zostałeś zważony na wadze i znaleziony lekkim. **28.** Peres – twe królestwo zostanie podzielone oraz oddane Medom i Persom. **29.** Wtedy, na rozkaz Belszassara, ubrano Daniela w szkarłat, włożono na jego szyję złoty łańcuch oraz głoszono o nim, że ma być trzecim panem królestwa. **30.** Tej nocy został także zabity Belszassar, król kasdejski. **31.** A Dariusz, Medejczyk, objął panowanie, mając sześćdziesiąt dwa lata.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012